

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Socialdemokratiet har jo været velsignet ved at være et stort parti, og derfor har vi prøvet at arbejde i det, som hr. Henning Grove nu kalder et delt Folketing: Vi har haft medlemmer siddende yderst i Ridebanefløjen; vi har haft medlemmer siddende yderst i det, vi i daglig tale herinde kalder Sibirien; og vi har nu medlemmer siddende langt ude i Proviانhuset – og det har vi haft på samme tidspunkt – og det vil sige, at vi udmærket kender til det, at der er en lange afstande mellem Folketingets medlemmer.

Og det afskrækker ikke den socialdemokratiske gruppe, at der eventuelt skulle være nogle, der skal lige så langt, som de har skullet hidtil – og længere bliver det jo altså ikke, det, der vil skulle inddrages fra Landbrugsministeriet.

Det vil løse en hel del af problemerne, i hvert fald i en overgang. Og den overgang, der lægges op til, vil være en årrække. På det tidspunkt må man kunne besinde sig med hensyn til, hvilke andre løsninger der kunne være, og finde ud af, om det er en nødvendigt med nogle mere varige løsninger.

Og dér er der selvfølgelig et klart kikk på Rigsarkivet, idet Rigsarkivet ligger usædvanlig centralt i forhold til Folketinget og i en bygning, der set fra et rigsarkivfunktionssynspunkt ikke er den mest hensigtsmæssige, fordi man har sine arkiver spredt i en række andre bygningsfaciliteter. Så det er en kombination af mange ting, der gør, at det kunne være hensigtsmæssigt at se på Rigsarkivet.

Dér lægges der så op til at undersøge, om der i løbet af nogle år vil være mulighed for at indrette det til brug for de aktiviteter, der ligger i eller nær ved Folketinget, og dér synes jeg man ganske stilfærdigt og roligt skal finde ud af, hvad det eksakt er for nogle lokaler, der ønskes eller bliver krævet, og hvordan vi stille og rolig får løst lokaleproblemerne, uden at vi skal smide om os med disse hastværksreplikker, sådan som hr. Henning Grove gør det.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nu hører vi det argument, at fordi der er nogle, der bor i Ridebanefløjen – og det erkender jeg da er ubehageligt langt væk somme tider – så skal vi nu flytte andre mindst lige så langt væk i stedet for at beholde det hele på Christiansborg.

Det var dog det mest besynderlige argument, jeg har oplevet: at fordi der er enkelte af med-

lemmerne, der ikke bor så tæt ved, kan vi sagtens sige ja til at flytte nogle fra administrationen lige så langt væk. Jo, det er en god argumentation for ikke at forlange, at hele Christiansborg skal være for Folketinget!

For det andet blev det sagt så tydeligt, som det kunne siges her: Jo, jo, måske, nu skal vi da til at undersøge, hvad vi kan bruge Rigsarkivet til, og hvad det vil koste, og alt det dér.

Til gengæld skal vi så til at ansætte folk nu og her, og vi skal klemme dem sammen. På den måde tvinges vi til at bestemme os for en tåbelig løsning – i stedet for at sige: Lad os lige trække vejret. Lad os finde ud af, hvordan vi løser lokaleproblemerne, og når vi har gjort det, tager vi fat på planen.

Det er jo den omvendte verden, men jeg har opgivet at forklare Socialdemokratiet den omvendte verden, for de er ikke vant til at tage hensyn til økonomi.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side støtter vi formandens forslag – vi synes, det er et godt initiativ – og det betyder, at vi afviser B 123.

Og så undrer vi os såre over hele den beklagelse over for megen plads. Jeg læste i dag i Jyllands-Posten, at der var et nyvalgt medlem fra, jeg tror, det var Det Konservative Folkeparti, som fortalte om, hvordan administrationen nærmest havde presset Folketinget sammen.

Enhver, der har været her i nogle år, ved, at det er stik modsat: Folketinget eksploderer og har smidt ministerierne ud ét efter ét. Og de af os, der har været her i nogle år – og det gælder jo flere af de medlemmer fra de borgerlige rækker, der er til stede i dag – ved, at Folketinget aldrig nogen sinde har haft så gode lokaleforhold som nu.

Vi ved også, at med vedtagelsen af denne plan bliver det midlertidigt en lille smule ringere, at det bliver, som det var for ikke så mange år siden, men at det er ret kortvarigt, for når Landbrugsministeriet flytter, får vi ganske udmærkede pladsforhold.

Hvad angår Rigsarkivets flytning, vil jeg overhovedet ikke blande det ind i denne sag. Det er en dyr investering – omkring 1 mia. kr. siges der – men det skal alene vurderes ud fra, hvad der er bedst for Rigsarkivet, og ikke ud fra, hvad Folketinget har brug for. Men det er klart, at hvis det som en sidegevinst bliver resultatet, at vi flytter Rigsarkivet, kan Folketinget få endnu bedre vilkår.